

ביצה יז. (שורה 2) עד יז: (משנה)

ביאורים

מערכות הזמנים: אנו חיים בשתי מערכות זמנים מקבילות. מערכת אחת היא מערכת השבתות - כל שבעה ימים נחשבים יחידה אחת של שבוע כשהיום השביעי הוא שבת. מערכת שניה היא מערכת החודשים והשנים כל 29-30 יום הם חודש כשהיום הראשון בכל מערכת הוא ראש חודש. כל 12-13 חודשים הם שנה כשהיום הראשון של השנה הוא ראש השנה ובמהלכה פזורים חגים נוספים. המערכת של השבתות קבועה מששת ימי הבריאה ואינה תלויה בשום גורם, בעוד שהמערכת של החודשים תלויה בהחלטות של בית הדין (גם לגבי מספר הימים בחודש וגם לגבי מספר החודשים בשנה) לכן בברכה אנו קודם מברכים מקדש השבת, אחרי כן ישראל ורק אחרי קדושת ישראל שמקדשים את הזמנים אנו מברכים על קדושת הזמנים וראשי החודשים.

תפילת עמידה בזמנים מיוחדים

ברייתא

בשבת ר"ח/ח חוה"מ

שחרית, מנחה, ערבית:

הלכה כת"ק.

ת"ק: מוסיף יעלה ויבוא - ב'עבודה'.

ר' אליעזר: מוסיף יעלה ויבוא - ב'הודאה'.

רשב"ג ור"י בריב"ב: מוסיף קדושת ר"ח/ח חוה"מ - בברכה האמצעית.

מוסף:

לפי כולם: מוסיף קדושת ר"ח/ח חוה"מ - בברכה האמצעית.

להלכה: חותם "מקדש השבת
וישראל והזמנים וראשי חודשים".

ברייתא

בשבת יו"ט

ב"ש: 8 ברכות. (ברכות נפרדות לשבת וליו"ט)

ב"ה: 7 ברכות. (ברכה משותפת לשבת ויו"ט)

הברכה האמצעית:
ב"ה: פותח ומסיים בשבת
ובאמצע מזכיר את יו"ט.
רבי: חותם "מקדש השבת וישראל והזמנים".

רב יוסף פסק כרבי.

שני ימים טובים של גלויות

1. אסור לאפות מאחד לשני.

2. רשאי לבשל עבור הראשון כמות גדולה בסיר (אפילו שברור שישאר לשני) כי אין בכך טירחה נוספת.

3. רשב"א: רשאי לאפות ככרות רבים (אפילו שברור שישאר לשני) כי הכיכרות נאפים טוב יותר כשהתנור מלא.

2 יו"ט (של גלויות) שחלו בימים ה'ו'

עירובי תחומין:

רב: ניתן להניח ביום ה' ע"י תנאי

רבא: לא ניתן להניח ע"י תנאי. (אסור לקנות שביתה ביו"ט)

עירובי תבשילין:

רב ורבא: ניתן להניח ביום ה' ע"י תנאי

הניח עירוב תבשילין ונאכל העירוב:

אם התחיל לאפות לפני שנאכל העירוב - רשאי להמשיך לאפות.

לא הניח עירוב תבשילין:

הוא וקימחו אסורים

(לכן אחרים רשאים לאפות עבורו בקמח שלו - רק לאחר שיקנה להם את הקמח שלו)

ספק הגמרא: לא הניח עירוב תבשילין ובישל במזיד (מיר"ט לשבת) - האם מותר באכילה בשבת?

